pärgadel leiti kül, nönda kui meesterahwal, oma täielised liigkäikšed, liigmütšid ja liigpärjad kõrwas, kus neist midagi tulu ei tulnud, waid üsna riide-raiskamine oli; aga seeliku riidega oldi wäga kitsi-kud. Uendaja mees laskis seelikud kiilutükide läbi alt laiemaks teha, et sammu ei saanud kinnitama, ja läkitas neid turule, kus kaunis hulk osteti ja mit-mes kohas aripääwaseks riideks pruugiti, sest et alt laiemad seelikud sammule hõlpu tegid. Pühapääwa seelikud, mis wanast juba ise rätsepid õmmelnud, jäid kitsaks kui ennegi. Ehk kül naisterahwal laie-mate seelikute läbi kaunis hõlpus töö juures tõusis, siiski usun ma, et wähe neist seda moondamist märk-kas. Nüüd wõeti nõuuks, üleliigseid pükstreisi ja kuubede warukšid wähendama hakata. Juba kaunis tük aega enne seda, kui meie mees tööle läks, oli üks wana kawal rätsep Tuisulas elanud, kes rahwale mõne paari ilma liigreieta pükса teinud, mis praegu weel mõnes kohas leiti ja mõnest nooremast rätse-pist õmmeldi. Aga warukšid ei usaldanud aus wanamees kuskil wähendada, niisama wähe riideid laiemaks teha, kus naad kehale kitsad olid. Ta õmb-les mõne nupu ja haagikese üleliiga kuubede külgi, mis seda pidid tähendama, kus riet pingumale tõm-mata ehk laiemaks lasta. Se oli üks poolik riete parandamine. Sellepärast oli se ülemal nimetatud Walgelane, kes suusõna ja kirjade läbi Tuisulastele õpetust püüdis anda, ammetimeeste kasuks ühe tulusa raamatu wäljaannud, kus sees rataſepad, rätsepid ja kingsepad õpetust saiwad, kuda naad oma tööd

pidid tegema. Kujudega leiti kõik etetähendatud, kuda iga riide tük keha järel pidi passitud saama. Nende piltide järel laskis wõeralt maalt tagasitulnud Tui-sula poeg meeste ja naisterahwa kuubesi ja kamps-nid õmmelda, kus enam ei leitud kui kaks waru-st, niisamuti hulga kahereielisi meeste-pükса, mis sügise koormakaupa tutule saadeti. — Mõni ostja kohkus eestotsalt, kui kue ja pükste külles enam ei leidnud kui kaks käist ja kaks reit, pani siiski nalja päraст katseks selga ja tundis peagi, kuda liigtükide puudus rietele wiga ei teinud. Pealegi pandi aega mööda tähele, et uutel kuubedel palju laiemad õlmad, rinna-tükid ja kaelukšed olid, misga külmal aeal igapidi keha paremine wõiks katta, kui endiste neljawaruste kuubedega. Need Tuisulased, kellel silmawaatmine alles õpimata asi olnud, ei pannud uendust kuubede külles kogonist' tähele. Ja kui mõned iljemine ko-gemata niisugust puudust kue ja pükši külles nägid, mõtlesid nemad: kes teab, kus ma aiamulgust üle-astudes pükši liigreie olen kautanud! Sest pole tööriidel suuremat wiga; kui aega mööda ued pük-šid saan, kül siis rätsep paneb liigreied jälle külge.

Lühikese aea pärast nähti mitmes paigas Tui-sulas hoopis teine lugu. Hulgal inimestel olid üm-marguse ratastega wankrid, kahe käiksega kued, ka-hereielised pükšid, ühekordsed kübarad, teisite seatud adrad ja üheteraga leikamise-riistad, ehk kül suurem osa kindlast' wana moodi tehtud rietest ja tööriistadest kinnipidas. Mõned nooremad ammetmehed hakasid siin ja seal uutwärki riideid ja majariistu walmistama;

Maarahwa Kasuline Kalender 1859 lk 16